

§ 3. Przed §-em 20—po nagłówku: „c) Znaki stemplowe” — umieszcza się § 19a, który brzmi: „Celem uiszczenia opłaty za pomocą znaków stemplowych należy użyć znaczków stemplowych, względnie urzędowego blankietu wekslowego, których wartość nominalna równa się kwocie, należnej według ustawy o opłatach stemplowych, bez dodatku 10⁰/₀-owego”.

§ 4. Ustęp pierwszy § 21 otrzymuje brzmienie następujące: „Znaczki stemplowe oraz urzędowe blankiety wekslowe (§ 155) sprzedają kasy skarbowe oraz dystrybutorzy znaków stemplowych — po cenie, która równa się wartości nominalnej znaku stemplowego, zwiększonej o 10⁰/₀”.

§ 5. W § 23 zdanie pierwsze ustępu drugiego otrzymuje brzmienie następujące: „Kasa skarbową wydaje dystrybutorowi znaki stemplowe za gotówkę, po potrąceniu prowizji w wysokości 3⁰/₀ od nominalnej wartości znaków stemplowych”.

Wzór 1 do § 23 ulega zmianie, na tem polegającej, że między rubryką, oznaczoną wyrazami: „Razem suma A i B”, a rubryką, oznaczoną wyrazami: „resztę należności”, umieszcza się trzy rubryki, z których pierwsza jest oznaczona słowami: „dodatek 10⁰/₀-owy”, druga słowem: „razem”, trzecia wyrazami: „prowizja 3⁰/₀ od sumy A i B”.

§ 6. Zdanie pierwsze § 26 otrzymuje brzmienie następujące: „Znaczki stemplowe oraz blankiety wekslowe nie mogą być sprzedawane po cenie wyższej od kwoty, wyrażającej wartość nominalną znaku stemplowego, zwiększoną o 10⁰/₀”.

§ 7. W § 43 zdanie pierwsze ustępu ostatniego otrzymuje brzmienie następujące: „Podatnik ma po zapisaniu do rejestru wszystkich pism, względnie czynności prawnych, za daną połowę miesiąca podsumować kwoty opłat, do sumy, w ten sposób obliczonej, dodać 10⁰/₀ i sumę łączną wnieść do kasy skarbowej, a mianowicie za pierwszą połowę miesiąca: do dnia 22 bieżącego miesiąca, a za drugą połowę: do dnia 7 miesiąca następnego”.

§ 8. Po § 53 umieszcza się § 53a, który brzmi: „Notariusz wymierza i pobiera dodatek 10⁰/₀, ustanowiony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 697).”

Dodatek ten oblicza się tylko przy opłacie pojedynczej, a nie przy podwyżce.

Celem obliczenia podwyżki mnoży się przez 5, względnie przez 25, tylko opłatę pojedynczą, bez dodatku 10⁰/₀.”

§ 9. W § 55 początek punktu 2 (przed drugim nawiasem) otrzymuje brzmienie następujące: „podział tej sumy na szczególne części składowe t. j. opłatę pojedynczą, dodatek 10⁰/₀ i podwyżkę, a w razie wymierzenia kilku opłat — wymierzenie każdej opłaty z osobna”.

§ 10. W § 56 przed wyrazami „zaraz po zaofiarowaniu” umieszcza się wyrazy: „wraz z dodatkiem 10⁰/₀”.

§ 11. Ustęp przedostatni § 59 uzupełnia się następującym zdaniem końcowym: „W kolumnach

7—10 oraz 12 wymienia się odnośne kwoty bez dodatku 10⁰/₀-owego. Dodatek ten należy uwidocznić oddzielnie, a mianowicie w kolumnie 13”.

§ 12. W deklaracji według wzoru 4 do (§ 60) należy wymienić oddzielnie kwotę, wniesioną tytułem dodatku 10⁰/₀-owego; należy podać łączną sumę kwot, zapisanych do kolumny 13 wykazu wpływów, nie rozdziałając jej na poszczególne rodzaje opłat stemplowych i podatek od darowizn.

§ 13. Wzory 12 i 13 (do § 168 i 170) ulegają zmianie, na tem polegającej, że zdanie przedostatnie uzupełnia się po wyrazie „gotówką” słowami „wraz z dodatkiem 10⁰/₀-owym”.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

781.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 grudnia 1926 r.

w sprawie opłat za kontrolę stałą nad nieurzędowymi składami celnymi.

Na zasadzie rozdz. VII art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 14 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 76 poz. 435) otrzymuje § 2 p. 1. a. rozporządzenia z dn. 17 lipca 1926 r. w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów zarządu cel poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. № 74 poz. 426) następujące brzmienie:

§ 1. „§ 2 p. 1. a. stałą w kwocie równąjącej się uposażeniu urzędnika państwowego według VIII st. sł. szczebla a.

Opłatę pobiera się ćwierćrocznie z góry”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dn. 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

782.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 29 grudnia 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla węgla kamiennego w komunikacji polsko-jugosłowiańskiej.

Na mocy artykułu 4, punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei